

- 3) Mivel az 1239/2012 végrehajtási rendelettel módosított 543/2008 rendelet VI. és VII. melléklete kellően pontos az export-visszatérítés melletti exportra szánt, fagyasztott vagy gyorsfagyasztott csirkék ellenőrzésének elvégzéséhez, az a körülmény, hogy valamely tagállam nem fogadta el azokat gyakorlati előírásokat, amelyek elfogadását az említett rendelet 18. cikkének (2) bekezdése írja elő, nem jár azzal, hogy ezekre az ellenőrzésekre az érintett vállalkozásokkal szemben nem lehet hivatkozni.
- 4) A fagyasztott vagy gyorsfagyasztott csirkék exportóra a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i 450/2008/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet (Modernizált Vámkódex) 118. cikke (2) bekezdésének és 119. cikke (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően jogosult egyrészt arra, hogy személyesen jelen legyen vagy képviselve legyen ezen áru vizsgálatánál és a mintavételnél, másrészt arra, hogy az említett áru további vizsgálatát, vagy az abból történő további mintavételt kérje, ha úgy ítéli meg, hogy az illetékes hatóságok által kapott eredmények nem érvényesek.

(¹) HL C 190., 2015.6.8.

A Bíróság (ötödik tanács) 2017. március 9-i ítélete (a Finanzgericht Düsseldorf [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – GE Healthcare GmbH kontra Hauptzollamt Düsseldorf

(C-173/15. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Vámunió — Közösségi Vámkódex — A 32. cikk (1) bekezdésének c) pontja — A vámérték meghatározása — Az értékelendő árukra vonatkozó jogdíjak vagy licenccdíjak — Fogalom — 2454/93/EGK rendelet — 160. cikk — Az értékelendő áruk „eladásának feltétele” — Jogdíjak vagy licenccdíjak megfizetése az áruk eladójával és vevőjével egyaránt kapcsolatban álló társaság javára — A 158. cikk (3) bekezdése — Külgazdászati és megosztási intézkedések)

(2017/C 144/03)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: GE Healthcare GmbH

Alperes: Hauptzollamt Düsseldorf

Rendelkező rész

- 1) A 2006. november 20-i 1791/2006/EK tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 32. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy egyrészt az nem írja elő, hogy a jogdíjak vagy licenccdíjak összegét a szerződés megkötésekor vagy a vámtartozás keletkezésekor kell meghatározni annak érdekében, hogy e jogdíjak vagy licenccdíjak az értékelendő árukkal kapcsolatosnak minősüljenek, másrészt pedig e rendelkezés lehetővé teszi, hogy az említett jogdíjak vagy licenccdíjak „az értékelendő árukkal kapcsolatosak” legyenek, még akkor is, ha e jogdíjak vagy licenccdíjak kizárólag csak részben vonatkoznak az említett árukra.
- 2) Az 1791/2006 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 32. cikke (1) bekezdésének c) pontját, valamint a 2006. december 18-i 1875/2006/EK bizottsági rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 160. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a jogdíjak vagy licenccdíjak az értékelendő áruk „eladása feltételének” minősülnek, amennyiben társaságok ugyanazon csoportján belül e jogdíjak vagy licenccdíjak megfizetését egy olyan vállalkozás követeli meg, amely mind az eladóval, mind pedig a vevővel kapcsolatban áll, és e díjakat ugyanezen vállalkozás javára fizetik meg.

- 3) Az 1791/2006 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 32. cikke (1) bekezdésének c) pontját, valamint az 1875/2006 rendelettel módosított 2454/93 rendelet 158. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésekben szereplő kiigazítás, illetve megosztás akkor hajtható végre, ha a szóban forgó áruk vámértékét nem a Vámkodekx 29. cikke, hanem e kodekx 31. cikkében előírt szubszidiárius módszer alkalmazásával határozták meg.

⁽¹⁾ HL C 236., 2015.7.20.

A Bíróság (ötödik tanács) 2017. március 8-i ítélete (a Cour constitutionnelle [Luxemburg] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA kontra État du Grand-Duché de Luxembourg

(C-321/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Környezet — Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek az Európai Unión belüli kereskedelmi rendszere — 2003/87/EK irányelv — A 3. cikk a) pontja — 11. és 12. cikk — A létesítmény tevékenységeinek megszűnése — A fel nem használt egységek visszaadása — 2008 és 2012 közötti időszak — Kártérítés hiánya — A kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének struktúrája)

(2017/C 144/04)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour constitutionnelle

Az alapeljárás felei

Felperes: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Alperes: État du Grand-Duché de Luxembourg

Rendelkező rész

A 2009. március 11-i 219/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi az illetékes hatóság számára, hogy előírja a fel nem használt és az üzemeltetőnek jogtalanul kiosztott egységek kártérítés nélküli teljes vagy részleges visszaadását annak következményeképpen, hogy az üzemeltető megsértette az arra vonatkozó kötelezettséget, hogy a létesítmény üzemeltetésének megszűnéséről az illetékes hatóságot időben értesítse.

Nem minősíthetők a 219/2009 rendelettel módosított 2003/87 irányelv 3. cikkének a) pontja értelmében vett kibocsátási „egységeknek” azok az egységek, amelyeknek a kiosztására azután került sor, hogy az üzemeltető megszüntette az ezen egységekkel érintett létesítményben végzett tevékenységeit, és arról az illetékes hatóságot előzőleg nem értesítette.

⁽¹⁾ HL C 294., 2015.9.7.